

## Arrest

nr. 232 848 van 19 februari 2020  
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat H. CHATCHATRIAN  
Langestraat 46/1  
8000 BRUGGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

### DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Albanese nationaliteit te zijn, op 14 oktober 2019 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 11 september 2019.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 16 december 2019 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 23 december 2019.

Gelet op de beschikking van 17 januari 2020 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 7 februari 2020.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KIWAKANA die *loco* advocaat H. CHATCHATRIAN verschijnt.

### WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Er dient op gewezen te worden dat overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) aan de verzoekende partij de grond meegedeeld werd waarop de kamervoorzitter steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan verworpen worden. *In casu* wordt het volgende gesteld:

*"1. Verzoeker dient beroep in tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen waarbij zijn verzoek om internationale bescherming overeenkomstig artikel 57/6/1 van de Vreemdelingenwet volgens een versnelde procedure wordt behandeld en als kennelijk ongegrond wordt beschouwd.*

2. Artikel 57/6/1, §1, eerste lid, b) van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

*“De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen kan een verzoek om internationale bescherming volgens een versnelde procedure behandelen, indien :*

*b) de verzoeker afkomstig is uit een veilig land van herkomst zoals bedoeld in paragraaf 3; of”*

Artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet bepaalt:

*“In het geval van weigering van internationale bescherming en indien de verzoeker om internationale bescherming zich in één van de gevallen vermeld in paragraaf 1, eerste lid, a) tot j) bevindt, kan de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen dit verzoek als kennelijk ongegrond beschouwen.”*

3. Artikel 57/6/1, § 3, eerste lid van de Vreemdelingenwet luidt:

*“De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen is bevoegd om de internationale bescherming te weigeren aan een onderdaan van een veilig land van herkomst of aan een staatloze die voorheen in dat land zijn gewone verblijfplaats had, wanneer de vreemdeling geen substantiële redenen heeft opgegeven om het land in zijn specifieke omstandigheden niet als een veilig land van herkomst te beschouwen ten aanzien van de vraag of hij voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt.”*

*Bij koninklijk besluit van 15 februari 2019 werd Albanië aangewezen als veilig land van herkomst.*

*Om een verzoek om internationale bescherming ingediend door een onderdaan van een veilig land van herkomst of een staatloze die er voorheen zijn gewone verblijfplaats had, gegrond te kunnen verklaren, moet de verzoeker derhalve substantiële redenen opgeven die aantonen dat, ondanks diens afkomst van een veilig land, zijn land van herkomst in specifieke omstandigheden niet als veilig kan worden beschouwd en dit dus in afwijking van de algemene situatie aldaar. Artikel 57/6/1, § 3, eerste lid van de Vreemdelingenwet belet de verzoeker niet om aan te tonen dat er, wat hem betreft, een gegronde vrees voor vervolging bestaat in vluchtelingenrechtelijke zin, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat hij een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4 van diezelfde wet. De bewijslast in dit geval rust op de verzoeker.*

4. *Het is in dit geval duidelijk dat verzoeker afkomstig is van een veilig land in de zin van artikel 57/6/1, § 3, eerste lid van de Vreemdelingenwet, zijnde Albanië, en dat er bijgevolg een vermoeden geldt dat er in zijn hoofde geen vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade aanwezig is. Uit de bestreden beslissing en het administratief dossier blijkt dat verzoeker geen substantiële redenen heeft opgegeven die aantonen dat, ondanks zijn afkomst van een veilig land, zijn land van herkomst in zijn specifieke omstandigheden niet als veilig kan worden beschouwd en dit dus in afwijking van de algemene situatie aldaar.*

5. *Uit de lezing van het verzoekschrift blijkt weliswaar dat verzoeker het niet eens is met de motieven van de bestreden beslissing, doch hij onderneemt geen ernstige poging om deze motieven te verklaren of te weerleggen. De Raad benadrukt dat het aan verzoeker toekomt om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waar hij echter in gebreke blijft. Verzoeker beperkt zich immers louter tot het poneren van een gegronde vrees voor vervolging en reëel risico op ernstige schade, het formuleren van algemene beweringen en kritiek, en het op algemene wijze tegenspreken van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal, waarmee hij echter diens bevindingen niet weerlegt, noch ontkracht.*

6. *Betreffende verzoeker zijn kritiek dat de commissaris-generaal de in artikel 57/6/1, §1, derde lid vermelde termijn van 15 werkdagen niet heeft gerespecteerd waarbinnen hij luidens die bepaling een beslissing neemt, dient erop te worden gewezen dat de Vreemdelingenwet geen sanctie voorziet indien deze termijn wordt overschreden. Het overschrijden van de voorgeschreven termijn heeft louter tot gevolg dat de in artikel 39/57, §1 van de Vreemdelingenwet vermelde beroepstermijn in casu geen 10 dagen, doch 30 dagen betreft. Het brengt echter geen bevoegdheidsverlies met zich mee en verzoeker kan dan ook niet worden gevolgd dat het overschrijden van voormelde termijn impliceert dat de commissaris-generaal niet langer bevoegd/gemachtigd zou zijn om een verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond te beschouwen.*

7. *Verzoeker betwist en bekritiseert, doch weerlegt noch ontkracht de vaststellingen uit de bestreden beslissing omtrent zijn werk/ontslag: “Vooreerst moet opgemerkt worden dat de bedreiging geuit door*

voormalig parlementslid N.(...) in zijn telefoongesprek met uw voormalige werkgever G.(...) niet actueel en onvoldoende zwaarwichtig is om te kunnen spreken van een vrees voor vervolging of risico op ernstige schade. N.(...) zou op 30 juni 2016 gezegd hebben dat u uw werk zou verliezen indien u niet voor de SP stemde en u zich nergens zou kunnen verbergen (zie nota bij stuk 2). Daarbij moet enerzijds gewezen worden op het feit dat uw ontslag ten gevolge van uw weigering om publiek op de SP te stemmen (notities persoonlijk onderhoud CGVS d.d. 26/08/2019, p. 6, 10) onvoldoende zwaarwichtig is om te kunnen spreken van vervolging zoals bepaald in de vluchtelingenconventie noch voldoet aan de bepalingen van de definitie van subsidiaire bescherming zoals bepaald in de Vreemdelingenwet. Uit niets blijkt overigens dat u werkelijk ontslagen werd omwille van uw weigering om openlijk op de SP te stemmen. Integendeel, hoewel u verklaart dat uw ontslag op onwettige wijze gebeurde (CGVS, p. 10), heeft u uw ontslag nooit aangeklaagd bij een rechter (CGVS, p. 11, 13). Indien het werkelijk om een politieke afrekening ging, is het bovendien uiterst vreemd dat u een jaar later opnieuw werk vond in een openbare functie bij de gemeente (CGVS, p. 4), in dienst bij de voorzitter van de SP van uw stad, E.(...) T.(...), op dat moment reeds voorzitter van de SP én administrator van de gemeente (CGVS, p. 8). Het gegeven dat de SP u ook bij de verkiezingen van 2019 verschillende keren zou hebben aangespoord om de functie van digitaal coördinator van de partij in te vullen (CGVS, p. 7) is een verdere aanwijzing dat u geen zwaarwichtige gevolgen dient te vrezen van uw beweerde weigering openlijk op de SP te stemmen in 2016."

Met zijn betoog dat: "De bedreigingen werd inderdaad eerst geuit in 2016. echter N., heeft deze bedreigingen niet omgezet in daden omdat hij op dat ogenblik geen weet had van de opnames. Pas wanneer deze afgeluisterde fragmenten gepubliceerd werd, ontstond een imminent gevaar voor haar leven.", weerlegt noch ontkracht verzoeker de vaststellingen omtrent het ontvangen van eventuele bedreigingen uit de bestreden beslissing: "Anderzijds moet de uitspraak van N.(...) dat u zich nergens zou kunnen verbergen sterk genuanceerd worden. N.(...) zou deze woorden hebben geuit op 30 juni 2016 (CGVS, p. 4) en deze fragmenten zouden door de Duitse pers gelekt zijn op 17 juni 2019 maar behalve uw ontslag in 2016 haalt u geen enkel concreet gevolg aan van uw weigering om openlijk op de SP te stemmen (CGVS, p. 7, 10). De recente verspreiding van de afgeluisterde gesprekken neemt niet weg dat u sinds uw ontslag in 2016 niet bedreigd of vervolgd werd. Sterker nog, u heeft niets meer vernomen van P.(...) N.(...) sinds 2016 behalve toen de gesprekken gelekt werden (CGVS, p. 11). D.(...) G.(...) zou u na het lekken van de gesprekken in Bild een bericht hebben gestuurd via facebook dat u zelf interpreteert als "je mag niet praten" (CGVS, p. 16) terwijl u louter een afbeelding van een zwaaiende hand met eronder het woord "mjes" neerlegt, hetgeen volgens u gegroet of goeie dag betekent (CGVS, p. 16). Hieruit kan geenszins een bedreiging worden afgeleid. Evenmin maakt u aannemelijk dat u door uw weigering om bij de verkiezingen van 2019 voor de SP als digitaal coördinator te werken, een vrees voor vervolging of risico op ernstige schade zou lopen. Hoewel u zelf zegt dat u afgeperst werd (CGVS, p. 7), blijkt er niets gebeurd te zijn behalve dat men u vroeg om te werken voor de SP en dat u dit weigerde. U geeft zelf ook aan dat u enkel naar aanleiding van de verkiezingen van 2016 afgeperst en gechanteerd werd (CGVS, p. 10). Uw baas T.(...) zou bij de verkiezingen van 2019 weliswaar gezegd hebben dat uw gedrag niet goed was (CGVS, p. 8) en jullie werkrelatie zou bekoeld zijn (CGVS, p. 9) maar verder gebeurde er niets (CGVS, p. 9). Sterker nog, u heeft T.(...) zelfs nog op de hoogte gebracht van het feit dat u uw job en Albanië ging verlaten (CGVS, p. 9) en vanuit België zou u nog gevraagd hebben om uw loon over te schrijven, hetgeen hij deed (CGVS, p. 19). Dit is allerminst verenigbaar met een vrees voor vervolging of risico op ernstige schade gezien zijn functie bij de SP."

Een algemene verwijzing naar een artikel omtrent corruptie in Albanië, volstaat niet om aan te tonen dat hij in zijn land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of dat er wat hem betreft een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat, of dat het hem in zijn land van herkomst aan nationale bescherming ontbeert. Dit dient in concreto te worden aangetoond en verzoeker blijft, gelet ook op de vaststellingen uit de bestreden beslissing, hier in gebreke (cf. RvS 9 juli 2003, nr. 121.481; RvS 15 december 2004, nr. 138.480).

8. Bijgevolg lijkt verzoeker niet aan te tonen dat hij redenen heeft om te vrezen te worden vervolgd in vluchtelingenrechtelijke zin of dat hij een reëel risico op ernstige schade loopt in geval van terugkeer naar Albanië."

2. Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt de verzoekende partij kenbaar dat zij het niet eens is met deze in de beschikking opgenomen grond (zij wordt overeenkomstig artikel 39/73, § 3 van de Vreemdelingenwet immers geacht met deze grond in te stemmen wanneer zij niet vraagt gehoord te worden). In dit kader dient te worden benadrukt dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog zijn

visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, *Parl.St.* Kamer, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25, 26) en dit verzoek zodoende niet mag beschouwd worden als een bijkomende memorie. Bovendien dient erop gewezen te worden dat het verzoek tot horen er niet toe strekt aan de verzoekende partij de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de Vreemdelingenwet precies gewezen wordt, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

3.1. De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen.

3.2. Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

*“Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf.”*

Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227.364; RvS 13 mei 2014, nr. 227.365).

4. Ter terechtzitting, alwaar zij uitdrukkelijk wordt uitgenodigd te reageren op de beschikking van 16 december 2019, voert verzoekende partij aan dat zij veel problemen heeft gekend omwille van haar politieke overtuiging. Verzoekende partij wijst erop dat haar problemen wel degelijk actueel zijn. Zij wijst erop dat deze problemen weer oplaaiden toen de Duitse krant Bild telefoongesprekken publiceerde. Verzoekende partij meent dat de verwerende partij niet afdoende rekening heeft gehouden met deze gesprekken.

De Raad stelt vast dat verzoekende partij geen concrete elementen bijbrengt die afbreuk doen aan de in de voormelde beschikking opgenomen grond. Verzoekende partij komt immers niet verder dan het herhalen van eerder afgelegde verklaringen en in het verzoekschrift aangehaalde argumenten, het formuleren van algemene beweringen en het op zeer algemene wijze tegenspreken van enkele gevolgtrekkingen in de bestreden beslissing, zonder dat zij echter *in concreto* ingaat op en daadwerkelijk concrete en valabele opmerkingen formuleert die hetgeen in de voornoemde beschikking en in de bestreden beslissing werd vastgesteld in een ander daglicht vermogen te plaatsen.

In tegenstelling tot wat verzoekende partij voorhoudt werd *in casu* wel degelijk en afdoende rekening gehouden met de door de Duitse krant Bild gepubliceerde gesprekken. Zij slaagt er, door louter te poneren en herhalen dat zij veel problemen heeft gekend en dat deze wel degelijk actueel zijn, echter niet in een ander licht te werpen op de vaststelling dat zij hiermee geen actuele en gegronde vrees aannemelijk maakt, gelet op o.a. en inzonderheid het feit dat zij blijkens haar verklaringen sinds haar ontslag in 2016 niet bedreigd of vervolgd werd. Verzoekende partij doet dan ook geen afbreuk aan hetgeen in dit verband in de beschikking van 16 december 2019 werd opgemerkt: *“Met zijn betoog dat: “De bedreigingen werd inderdaad eerst geuit in 2016. echter N., heeft deze bedreigingen niet omgezet in daden omdat hij op dat ogenblik geen weet had van de opnames. Pas wanneer deze afgeluisterde fragmenten gepubliceerd werd, ontstond een imminent gevaar voor haar leven.”, weerlegt noch ontkracht verzoeker de vaststellingen omtrent het ontvangen van eventuele bedreigingen uit de bestreden beslissing: “Anderzijds moet de uitspraak van N.(...) dat u zich nergens zou kunnen verbergen sterk genuanceerd worden. N.(...) zou deze woorden hebben geuit op 30 juni 2016 (CGVS, p. 4) en deze fragmenten zouden door de Duitse pers gelekt zijn op 17 juni 2019 maar behalve uw ontslag in 2016 haalt u geen enkel concreet gevolg aan van uw weigering om openlijk op de SP te stemmen (CGVS, p. 7, 10). De recente verspreiding van de afgeluisterde gesprekken neemt niet weg dat u sinds uw ontslag in 2016 niet bedreigd of vervolgd werd. Sterker nog, u heeft niets meer vernomen van P.(...) N.(...) sinds 2016 behalve toen de gesprekken gelekt werden (CGVS, p. 11). D.(...) G.(...) zou u na het lekken van de gesprekken in Bild een bericht hebben gestuurd via facebook dat u zelf interpreteert als “je mag niet praten” (CGVS, p. 16) terwijl u louter een afbeelding van een zwaaiende hand met eronder*

*het woord "mjes" neerlegt, hetgeen volgens u gegroet of goeie dag betekent (CGVS, p. 16). Hieruit kan geenszins een bedreiging worden afgeleid. Evenmin maakt u aannemelijk dat u door uw weigering om bij de verkiezingen van 2019 voor de SP als digitaal coördinator te werken, een vrees voor vervolging of risico op ernstige schade zou lopen. Hoewel u zelf zegt dat u afgeperst werd (CGVS, p. 7), blijkt er niets gebeurd te zijn behalve dat men u vroeg om te werken voor de SP en dat u dit weigerde. U geeft zelf ook aan dat u enkel naar aanleiding van de verkiezingen van 2016 afgeperst en gechanteerd werd (CGVS, p. 10). Uw baas T.(...) zou bij de verkiezingen van 2019 weliswaar gezegd hebben dat uw gedrag niet goed was (CGVS, p. 8) en jullie werkrelatie zou bekoeld zijn (CGVS, p. 9) maar verder gebeurde er niets (CGVS, p. 9). Sterker nog, u heeft T.(...) zelfs nog op de hoogte gebracht van het feit dat u uw job en Albanië ging verlaten (CGVS, p. 9) en vanuit België zou u nog gevraagd hebben om uw loon over te schrijven, hetgeen hij deed (CGVS, p. 19). Dit is allerminst verenigbaar met een vrees voor vervolging of risico op ernstige schade gezien zijn functie bij de SP."*

De Raad treedt, op grond van de verschillende vaststellingen in de bestreden beslissing die door verzoekende partij op generlei wijze worden ontkracht of weerlegd, de commissaris-generaal bij dat verzoekende partij niet aannemelijk maakt dat zij daadwerkelijk gevisieerd werd of gevisieerd zou worden in de toekomst louter omdat zij bij naam genoemd wordt in een gelekt telefoongesprek van 2016. Verzoekende partij maakt geen gegronde vrees in vluchtelingenrechtelijke zin of een reëel risico op ernstige schade aannemelijk.

Bovendien dient samen met het Commissariaat-generaal te worden vastgesteld dat verzoekende partij niet aannemelijk maakt dat het haar met betrekking tot haar verklaarde problemen of in geval van eventuele andere problemen in de toekomst aan nationale bescherming vanwege de Albanese autoriteiten ontbreekt. Verzoekende partij ontkracht noch weerlegt de betreffende vaststellingen dienaangaande in de bestreden beslissing waarbij op goede grond wordt geconcludeerd dat zij niet concreet aannemelijk maakt dat zij in geval van eventuele problemen geen beroep kan doen op de Albanese autoriteiten en dat deze niet bij machte of onwillig zouden zijn om haar hulp en/of bescherming te verlenen.

5. Derhalve wordt geen afbreuk gedaan aan de in de beschikking van 16 december 2019 aangevoerde grond (en de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen). Bijgevolg blijkt niet dat verzoekende partij redenen heeft om te vrezen te worden vervolgd in vluchtelingenrechtelijke zin of dat zij een reëel risico op ernstige schade loopt in geval van terugkeer naar Albanië.

## **OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:**

### **Enig artikel**

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negentien februari tweeduizend twintig door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

kamervoorzitter,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

M.-C. GOETHALS